

Dagbog den 20. marts 2006

Vi startede dagen som alle andre. Morgenmad og bad (for nogles vedkommende) er blevet en fast rutine. Det gør også at folk kommer for sent til vores mødepunkt i loungen (Umuts talemåde).

I dag var alle dog fremme til tiden, for turen i dag gik til Grouse Mountain, som er en del af bjergkæden Rocky Mountains.

Turen skulle igen være med offentlig transport, faktisk samme vej som da vi skulle til Capilano Suspension Bridge. Vi skulle bare køre lidt længere med samme bus (bus 236, hvis i er interesserede). Og så tage en cable car (en vogn der kører på et kabel, nærmest en svævebane) for at nå toppen. Men en ting der var anderledes, var at vi havde en med i kørestol. Dagens rap:

Svævebanen og den vogn vi kørte i

”Yo!

Hvem var det der endte i kørestol?

Det var Jacqueline, der blev tacklet af Morten Mongol.

Det skete i går i den der Stanley Park

Hvor de fleste havde ingen jakk’

For vejret var rigtig godt

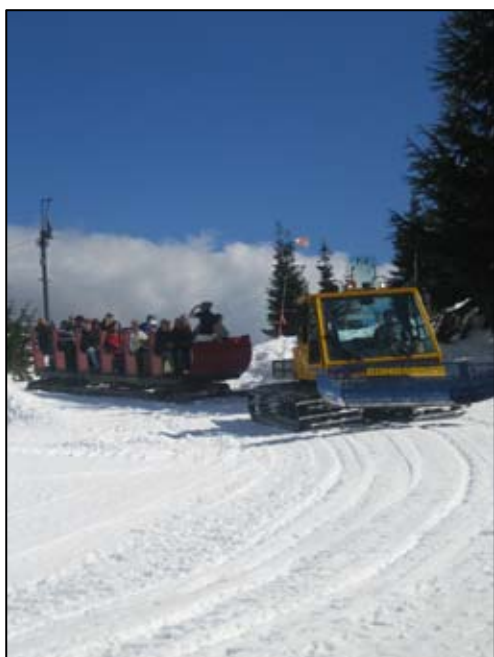
Og vi var alle sammen rigtig flott’”

Kort sagt, Jacqueline havde slået foden da vi spillede amerikansk fodbold i Stanley Park i går. Hendes fod var hævet og hun havde svært ved at gå. Så et par gutter besluttede at finde en kørestol til turen i dag, for vi skulle ud og se den flotteste udsigt over Vancouver. Det skulle hun ikke gå glip af. Hotellet havde heldigvis en vi kunne låne. Så Elme-joe (+ et par andre) var den venlige sjæl der skubbede Jacqueline rundt hele dagen. Det er ikke alle der frivilligt vil skubbe en rundt hele dagen, op og ned af bakker, ind og ud af busser/toge, i sne og på grusveje. Masser af respekt til ham! Men Jacqueline har det meget bedre nu, så I skal ikke være bekymrede! I morgen er hun sikkert flyvende. ☺= Jacqueline

Som sagt skulle turen i dag gå til Grouse Mountain. Ivrig Rolf ville op på bjerget, men svævebanen var en tragisk periode. Rolf er ikke særlig gode venner med højder, så under hele turen var Don T på udebane. Han stirrede stift ligeud og reagerede ikke på omgivelserne. Udsigten derfra var ubeskrivelig. Den var simpelthen for flot. Vejret på bjerget var ikke som forventet. Det var meget bedre. Solen skinnede med den ultravarme stråling direkte ned i sneen, som blændede os. Udvalget af aktiviteter var overordnet set rimeligt. Man kunne stå på ski/snowboard, gå på larvefødder, prøve en såkaldt slædetur, stå på skøjter, se en film om den flotte natur, shoppe, tage på Starbucks eller blot nyde udsigten. En lille gruppe fra klassen valgte at leje en skipakke til 50\$, der indeholdte de væsentlige udstyr såsom stave, støvler osv.

Udsigten fra toppen

Slædeturen

Resten af klassen vandrede hen mod slædeturen og ventede spændt på slæden. Vi ventede i ca. 5 min før en stor gul snetraktor kom trækkende på en kæmpe slæde med plads til ca. 20 personer. Spændingen steg. Hvis der skulle en traktor til at trække en slæde, må turen da være vildt fed! Vi satte os ind og traktoren begyndte at trække. Den trak os lidt rundt. Så lidt mere. Og så var vi tilbage igen. Turen gik simpelthen ud på traktoren skulle trække den latterlige slæde rundt. Den trak heller ikke rundt til nogen flotte steder. Den trak bare 100 m hen mod den bakke hvor alle stod på ski, og tilbage igen. Det var det kedeligste vi nogensinde havde prøvet!

Efter den tur var de fleste småtrætte så vi vendte næserne hjemad. Vi tog bus 236 til Seabus'en, hvorefter vi tog

Skytrain til Granville station. Så tog vi til London Drugs og fik

handlet lidt ind til aftensmaden, som i dag stod på pasta med tomatsovs.

På hotelværelset ventede projektarbejdet på os, hvilket er begyndt at blive en daglig rutine.

For resten:

VÆRELSE 901 ROCKS! Og vi savner Dannebrog! (+ familien☺)

Skrevet af gruppe 1 (Umut, Awais, Thomas og HaseeB)